

Király László

Dönt(Het)Etlén

1.

Ne siess!

Semmi sincs eldöntve.

Ne siess!

A nyakravaló szerepe sem világos
a nagyjelenetben.

Még.

A hollósereg ideges, rekedtes,
türelmetlen és tanácstalan –
a szemünket illetően.

A mi szemünket illetően.

Addig is

gyakorold az öröklét-játékot:

Egy – kettő – három – négy – belégzés!

Öt – hat – hét – nyolc – kivégzés!

Ne siess!

2.

Címtelenül

És a költemény címe – mi legyen?

Dönthetetlen. Jó lesz? De kinek?

DÖNT – HE – TE – TLEN – Feleljen meg!

Hiszen jól látni: mindössze egy-két

pehelyedző titkosrendőr-tanonc

vagy: már távolról is érezhetően

disznóól-szagú, s ennek okán

agyonpomádézott, gyanúsra ápolt

ágens(ügynök) vagy csak szimpla

árokszéli – jobb esetben finom házból való

5.

Semmi

Nincs eldöntve. Üres a levegő. Semmi hír.
De jól értjük mi a semmit is, ha kell.
Íme egy kis repülőgép az emlékeimből.
Fél napja áll tehetetlen a tizenhetedik
moszkvai reptéren (Domogyédovo) a
váróterem ég-föld ablakai előtt. Serény
kiskatonák balettoznak a szárnyain káromkodva.
Műszakiak. Javítják. Tehát hibás. Vajon,
benne lelem-e korai halálom, ifjú ember,
vagy reménység? Moszkva s Jereván közt
a magas égben? Nem félek, kapitány!
Kis híján azt mondtam: semmitől. Csupán
a jegy-gyűrűt forgatom göcsös ujjamon...
Nem dobom el, még akkor se, ha...
Alkoholmentes beszállást kérünk
minden utasunktól. Indulunk.

6.

Az asszony-tekintet

Nem hordott a föld még olyan asszony-
feleséget, ki elhinne efféle
légből halászott történetet. Akkor se,
ha ő maga is *jelen* volt. Vagy inkább, *benne*.
Ki az a fehérharisnyás, vastaglábú
ribanc a fényképen?! A szállodában!
A jelenetben! Vagy nincs is, nem volt jelenet?
Hanem mi volt? Natalja? Natasa! Ó...!
Prosti? Ahhoz túlszerény, túlszemüveges.
Szobatündér? Ennyi őszülő kan között?! Soha!
A díványon hátra dőlve? Tolmács? Ugyan!
És dívány - ott? Inkább hiszem teljes erőmmel,
hogy semmi se történt, bárhol is hordoztad
azt a kíváncsi orrod... -
De bámulom még egy kicsit, hadd múljon
a mérgem. Ó, Nati, Natasa! Ócska vagy.
S a bajszos pasi? Nem volt zavaró? Itt.

Ott, a világ másik felén? Brassó. Való igaz:
semmi oroszos nincs rajta. Dehát Natin sincsen!
Aki – miért is olyan jókedvű? Csiklandozzák?
Simogatják? Vagy csak fogják? Kitalálom:
várja. Szeretné.

7.

Nincs megállás

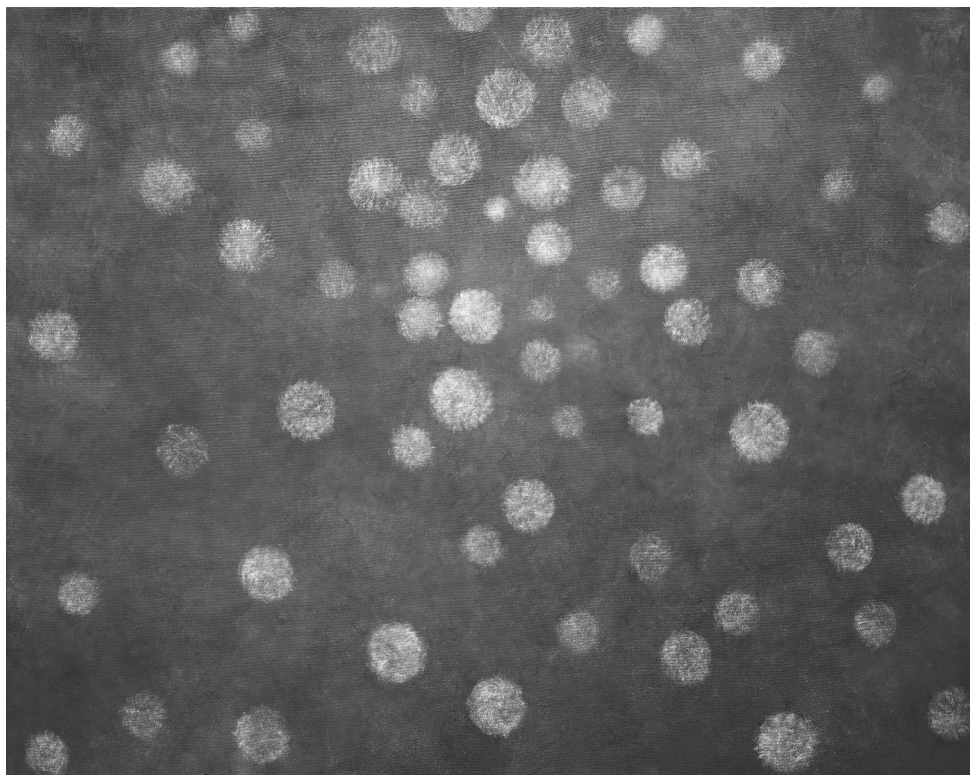
De te sosem vagy egyedül? Sose voltál?
Tessék: Irakli – ez meg micsoda? Férfinév?!
Most találtad ki? Ja! – hogy Tbiliszi... Grúzok,
Georgia, Mthacminda, Sztálin képek a taxik
ablakában, '86-ban, ennyi év után. Hol is jártál te?
Tessék: itt meg frissen vágott rózsaszín malacok,
Kampókon a hetipiacon! Zabásak a grúzok?
És ott mindig ilyen tisztaság van? Mi meg éhezünk.
Jól van, jól van, tudom: – „De legalább itthon vagyok –
Ott meg: csak fizetsz s viszed? S egy konyak hozzá:
Örmény is lehet. – Ajaj! De a hegyek, azok félel-
metesek. Nos: GAGIMARDZSOSZ (Egészségünkre!)
– Isten éltesen! Minden jót!
– Hajrá! – Szóval biztatás
Ne mondd meg, mit jelent!

8.

Titkolós

Hagyjuk a francba! Beszéljünk másról.
Más időkről (ha voltak!) – Például az a nő,
a karzaton: a román követség megbízottja,
és csak téged figyel, azért van itt. Jó a fotó.
És most még csak '81-ben vagyunk. Vagyis: vagytok.
Budapest, Közgáz. „Egy szomszédos, baráti
ország fővárosa.” És az ott melletted – jól látok? –:
Hervay Gizi?! És Filep Tomi – Istenem! Még
legénytoll sem pelyhedzik az állán, mint Toldi
Miklósna! És a sok ember! S ez mind közönség?
Hivatlanul? Miattad? És még nem is mondhatni,
hogy titkoloznátok! Gyanús! –

Beszéltél nekik Ceaușescuról is? Hiszen még a közelében se jártál! Meg vagy te húzatva?
Nem vagy beképzelt egy kicsit? Itt. Ott. Még-hozzá a Közgázon! Nagyzási hóbertban lengő verspocsékoló. S aztán majd csodálkozol, hogyha...
– Ki se mondom! Ūssek a számra!
Szeretlek. Még így is. Nem egyszerű. Folyton várni, hogy hazaérj. Én sose tennék ellened.
Isten engem úgyse... Tudod. Csak légy mellettem, hogy ne kelljen félnem. Na jó, na jó. Inkább: Isten hozott!
Gyerekek! Landolt apátok! Az öreg újra földelt ért. Rivalgás és pántlikák az égen.
És semmi sincs eldöntve. Soha! Ezzel kezdtük, és ne hagyjuk veszni a szót, a mozdulatot!
Bokázzon kinek kedve tartja!
Bort ide, jó szót, muzsikát!

Kalocsai Enikő: Átalakulás II., 2017 (akril, vászon, 120x150 cm)